

K-VI-6

Generosa Domine

I

Generosa Domine Lukaskindler

Anna M.

GENES

Opuscula in his Miscellaneis sub W^o

contenta sunt?

1. Carmen gratulatorium in laudem Ing. Adol. ab Alb. Deoyen. Crac. 1630
2. Debitum pietatis A.R. et Ex. Jac. Vitellio a Joach. Speronowic. Crac. 1638
3. Aurora natalium Ill. ac M.D. Adam. Hieron. Hieronowski. Sub. Stan. Olszowski. Crac. 1638
4. Hellanodia virtuti quam cum fide Ex. opera Joach. Speronowic. Crac. 1638
5. Elisei Aurimontanici ad Dantiscanos bellum et arma circumspicientes Epit. 1638.
6. Vindicta p. Cornelio Tacito a Nicol. Nowikowski. Convitiatoris. opposita Crac. 1638.
7. Aretos Pharmacia, quæ gener. Juv. ab Alb. Samborski monsthat. Crac. 1638.
8. Nubes Hippocratis Cl. a Doct. Viro Andr. Woffowicz a Thom. Canewesi dic. Crac. 1638.
9. Icon virtutis et laboris ~~in~~ ⁱⁿ ~~Marachingon~~ ^{ad} Ven. ac Ex. D.D. a Nic. Tatowicz Crac. 1638.
10. Pietas eruditæ seu oratio de nexu piet. cum erudit. Joan. Alb. Panis. Crac. 1638.
11. Tiara Episcopalis Ill. ac L^{mo} D. Andr. Jębicki. Ep^o Luceon. a Daniel. Okebutz. Crac. 1638.
12. Icon herouæ virtutis. Gen. ac Ill. Joan. Dębicki a Joan. Gnerski. Crac. 1639
13. Colopus immortalitatis Jer. ac Pol. Vlad. IV. a Balt. Stan. Pruski. Lublini. 1638.
14. Felix Luceonia in primo ac Solemni Andr. Jębicki. de. Balt. St. Pruski. Lublini. 1639
15. Planctus in obitum Ill. D. De Tecla in Olyra. Dębicki. a Balt. Stan. Pruski. Var. 1637.
16. Nania na smierci nieśmiertelna Andrzeja Jaklin. kiega. Krak. 1638 p. M. D. R.
17. Heroama pietatis ad festu nuptiale de. a Joan. Gnerski.
18. Procepus causæ in infig. et perfidum Marcum Fiddum. Decretus. Cr. 1636.
19. Aureus Trionis Sarmatici hipos. a Ludov. Christoph. Miller. Crac. 1638.
20. Minerva plaudens in Aula D. Jagielloni ab Adamo Nowakowski. Cr. 1638.
21. Dona gratiarum Ven. D. Marci Stan. Woltowicz. p. Valerian. Alnpek Cr. 1638.
22. Nota przedziwna z ziemie do nieba u Kaz. pogri. Mikol. Sawinowicz. Krak. 1638
23. Metamorphosis Apollinis et nove Musæ a Joan. Nicol. Jębiński. Crac. 1637
24. Urag. eius Ill. D. Stan. Lubomirski. de Joachim. Speronowicz. Crac. 1638.
25. Stephanion ^{Stadii} Philosophici Ado. D. Sub. Stan. Olszowski. Crac. 1638.
26. Paterna felicitas et. ac dicit Viro Andr. Woltowicz a Joan. Gynwaldt. Crac. 1638.
27. Gratulatio Ill. ac L^{mo} D. Stan. Grochowicki. Arch. Ep. a Mathia Jębicki. Cr. 1638.
28. Echopadeia seu in uerna renou. Ill. ac ad. Oratio a Steph. Nizdzycki. Cr. 1638.
29. Gratia nuptiales Cl. et Ex. D. Stan. Jębicki. de. a Joan. Gnerski. ^{Trzebinicki}
30. In occursum Jer. Pol. inrich. Inna. Vlad. IV. de. Acad. Zamyski. volum. 1634. Petrus
31. Joppes votum p. felici et exopt. inculum. Adami Opatorni a Joach. Speronowic. Cr. 1638.

Auctores

Alnpek Valen. an. 21.	Millerus Lud. Christoph. 19
2. Stanmentang Eliseq. 5.	Nizdzycki Steph. — 28.
1. Anonymi. 16, 18.	Nowakowski Adamq. 20.
Canewesi Thomas 2.	Olszowski Stanislaus 32.
Gnerski Joann. 12, 129.	Okebutz Daniel — 11
Deoyen Albert. 1.	Panis Joan. Albert. 10.
Tatowicz Nicol. 9.	Pruski Baltas. Stan. 13, 14, 25.
2. Jębicki Mathias 24.	Samborski Albert. — 6.
1. Jębiński Mikol. 23.	Nowikowski Nicol. — 6.
Gynwaldt Joann. 26.	Speronowicz Joachim. 2, 4, 24, 31.
Lawninowicz Mikol. 22.	Trzebinicki Petrus. 30.
12 Jan. 22.	

16
19
P L A N C T V S

in

O B I T V M

Illustrissima Domina,

D. TECLÆ IN OŁYKA
ET NIESWIESZ DVCISSÆ
CONIVGIS.

Illustrissimi S. R. I. Principis Domini,

D. ALEXANDRI LVDOVICI
RADZIVILI.

Ołycensis & Nieśwież: DVCIS: Comitissæ á Szy-
dłowiec. Mir & Kroże Marschalci Curia
M. D. Lithuaniz. CAPITANEI
Słonimen: &c. &c.

M. BALTHASARIS STANISL: PRZTĘVSKI,
Professoris in Collegio Bielen:

*Plora super mortuum, quoniam exstinctum est lumen eius.
Ecclesi: 22.*

V A R S A V I Æ,

*Apud Ioannem Trepinski, S. R. M. Typographum,
Anno Domini. 1637.*

3555 3555 3555
Illustrissimo Domino,
D. ALEXANDRO LVDOVICO
R A D Z I V I L O,
S. R. I. P R I N C I P I.

Olycen: & Nieswieſien: Duci, Comiti à Szydłowiec
& Mir & Kroze, Marſchalco M. D. Lithuaniz,
CAPITANEO Slonimen: &c. &c.

Domino Domino & Mecanati Ampliſſimo.

Plandum ex luctuoſo Illuſtriſſimæ Coniugis Tuae obitu, Tibi Illuſtriſſime Princeps reuerenter dedico: ut eius demortuæ perpetuo monumentum habeas, cuius vitam tanquam dimidium animæ Tuae, totius Orbis amoribus & deliciis præponebas. Dura & crudelia fata, cum cæteris omnibus, cum quod in Veſtræ Domus Illuſtriſſimæ ipſum prope caput acerbe incitata; en iterum aliam nobis ſquallidam & infelicem exhibuere Cataſtrophæ: quam ſilentio præterire, neque ius, neque fas eſt: ne vel ingrati erga noſtram Patronam, vel ad illius munus ſupremum muti eſſe videamur. Tibi porro Illuſtriſſime Princeps, velut officiũ ac obſequiũ reſſeram mei adſcripſi eum plangorem: qui tanto faciliorem ſibi aditum in penetrale beneuolentiæ Tuae pollicetur; quanto libentius me autorem ſempiterno Tibi nexu obligatum indicat; quantoque verius dolet eam Principem, è vita diſceſſiſſe, in qua omnibus virginibus atq; matronis ad imitandum propoſitum eſſet exemplar. Equidem iſte, plandus ſolum per triduum compoſitus, in apertum ut referatur, nihil poſtulat: Lucem & forum reſuſat; reſtibus item non indiget. ſententiam ſecutus elegantis Poetæ.

Non luget quiſquis laudari. Pontice, quærit.

Ille dolet verè, qui ſine teſte dolet.

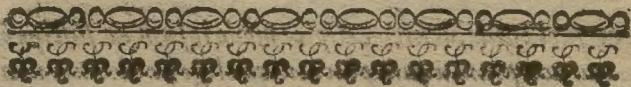
Sed mecum tantum ſupplex obſecrat, ut in Tuo conſpectu incundiſſimo, in Tuae ſinu gratiæ poſſit conqueſcere placidiſſimè. Hic ille nominis Tui vnde quaque illuſtrabitur ſplendore; hic ſe in luce clariſſima, atque in
ore omni-

ore omnium versari opinabitur. Aspice modo ipsum ac suscipe benevolus:
& benigna manu acceptum equum placatusque lege; ac lectum non ad Tuam
illam copiose loquentem sapientiam (qua per totam Lithuaniam omnium
animos ad te conuertisti) sed ad meam hanc Academicam inopiam, ad
meam impericam, ANASCISIAN ad rudem inquam, impolitam & a-
grestem referas simplicitatem. Ad extremum ut literas nostras, musasq;
renuiores dignas esse Tuo patrocinio statuas, pro mea summa erga te reue-
rentia, pro Tua incredibili humanitate, quaeso ac contendo vehementer
Interim Deus Omnipotens ab Illusterrima Gente Vestra remoueat funesca
funera: Te vero recreet tantis consolationibus orbatum: ut felix ac omni-
bus letitiis letus, amplissimis animi Tui virtutibus, & Rempub: diu tuen-
do adornes: & Vladislai Regis Serenissimi, Tibiq; fauentissimi experia-
ris semper beneficam voluntatem.

Illustr. Celsitudinis Vestrae

Cliens

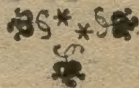
BALTHASAR STANISL: Przyłuski,
P. C. B. RH;

Vox ad Matronas Lithuaniae.

Num ignoratis quoniam Princeps cecidit hodie in Israhel.
2. Reg. 3.

IAM plorat Genitor: luget Prosapia cuncta
Quod cecidit Princeps, vos tamen ista latent?
Iam plenus gemitu Princeps; magno Aula dolore
Immugit tristis; vos tamen ista latent?
Iam nimium maestri fratres, mæstræque sorores
Soluunt se in planctum, vos tamen ista latent?
Præstans Nieswiezium rorantes vndique fletus
Dat, multumque dolet; vos tamen ista latent?
Ołyka suspirat grauitè; Mir Krozeq; plangunt:
Mæret Szydłowiec, vos tamen ista latent?
Białaq; succedens habitu lugubris in atro
Iam lachrymas fundit, vos tamen ista latent?
Denique muta suis, iam strident marmora templis,
Plurima lamentis, vos tamen ista latent?
Nequaquam ista latent, quin omnis concio vestra.
Audiit ut mortem, luctibus incubuit.
Pectus concutiens, oculos deiecta modestos
Pectoro deuoto, talia verba tulit.

Quari-

Querimonia Matronarum.

Mulier Sancta erat. Iudith. 8. 6.

TE quoque iam nobis rapuerunt insipia fata
Eximie Gentis gloria magna Tur.
Crudelesque tua abruperunt istamina Parce.
Lux Matronarum, cara corona viri?
Atque nec poterant aliter decreta patrari.
Clotonis, noster ni perisset honos?
O spes vana hominum, vitæ fiducia vana!
Nil vires profunt, integra vita nihil!
Iam fuerit mulier pulchra formosior Esther:
Vt Iudith fortis; mors quoque mordet eam.
Xanthonemque ipsam diuino sanguine cretam
Reddat: & illa tamen tristitia fata subit.
Ah miseræ crimen, quod tam concepimus atrox?
De quo tam grauitè plebs tua Christe, dolet?
Insigni decore orbasti Patremque Ducemque:
Vnde fit vt cunctas non nisi flere iuuat.
Illustres natos orbasti matre benigna:
Læto priuasti tempore filiolas:
Illius si possit vita à morte reduci.
Per nos; quæque suam vellet obire diem.
Regis sed summi, quando fuit ista voluntas.
Iucundâ sociâ despoliare Ducem:
Nil superest maius, nisi qui gratemur adeptæ
Cælestem vitam, pulchra theatra Poli.
In nos (quæ Dominâ tam Sanctâ viuimus orbæ)
Ploratus, plangor, tristitia cuncta cadunt.
Interijt dilecta Deo: cælestis amoris
Scire cupis causam? carmina pauca lege.

Quoniam timebat Dominum val-
de, nec erat, qui loqueretur de illa verbum malum.
8. *Judith.*

ET meritò dilexit eam, Regnator Olympi;
Subiunxitque sacris cætibus Angelicis.
Hæc etenim Princeps, quæ turpia facta perosa
A teneris annis, optima semper erat.
Quæ comis, facilis, nulli pietate secunda,
Compatiens miseris, integritatis amans:
Cui Pandora animi, cui dotes corporis omnes
Largiter infudit, cui dedit omne bonum:
Hic erat in cunctis celebris moderatio rebus:
Hic mite ingenium; vultus erat Charitum:
Hic pudor, & speculum morum, prudentia vera:
Hic lux iustitiæ, religionis honos:
Singula quid referam? fuit hæc virtutis imago
Omnis Lithuanicæ fidus, amorq; plagæ.
Optes talem aliam, lugens Biala fortè licebit:
Quod speres, nihil est: non citò talis erit.

Quasi sol refulgens sic effulsit.

Eccles. 50.

OVerè quasi sol oriens, sic illa refulsit!
Sic fulgens cunëtis gaudia plena tulit.
Non adeò pridem venit comirata decore,
Ad tantos thalamos Principis eximij.
Mors, quæ fit citior semper melioribus, illam
Exemplum nuptus noluît esse diu.

Præstan;

Præstantemque suam stirpem prouexit ad astra
Cætera nunc telo funeris icta iacet.
Omnia florebant lætè, dum floruit ipsa:
Magnus honor; quando splendida vita fuit:
Nunc tantum cineres restant, & inanis imago:
Gaudia, nunc tanto sole cadente cadunt.
Feralis requies, & vox auditur amara.
Quisque stat atratus, quisque madet lachrymis?
O nulla in magnis vitæ constantia rebus!
O vana humani conditio generis!
Nemo iam vitæ, nemo alto credat honori,
Mors indifferetâ, singula falce metit.

Accingimini faccis & plangite ante
exequias. 2. Regum 6. 3.

IAM Clid tristi barbite nœnias
Sonato mæstas, & querula Cheli
Lamenta dic, amplasque dotes
Flebiliter memora Ducissæ.
Vincebat illam stematibus suis,
Non stirps potentum maxima Principum:
Non fulgidi diues Senatus
Purpura; siue Ducum Tiara.
Fuit Tonantis fulgida gloria
Fuit Coluri Lithuanici decus.
Virtute præclara coruscans.
Siue loquens faciensue visa.
Hanc tam celebrem Persephone furens,
Ausa est acerbo funere mergere.
Eheu diem cunctis diebus
Luctificis numeris canendum?
O dura Clotho; siccine perfida
Tibi manus? sic exitum bonum.

Inuidit atrox fregit atque
 Sustulit ex oculis Lechitum.
 En nunc opem dat, qui Patriæ valem
 Vxore Princeps orbus amabili.
 Qui Patriæ non fert dolosas
 Infidias, pedicasque necesse?
 En stella splendens, quam cunctis concidit?
 Flos quam coloris purpurei aruit
 Quàm in squalidis & luctuosis
 Gloria magna iacet feretris?
 Tandem videtur, perdat ut omnia
 Mors; nec supremis parcat honoribus:
 Et quod fuit mortalis omnis,
 Dum perimit satis hercle monstrat.
 Cur cedis isto tempore Principis
 Præstans imago: vitaque candida?
 Cur cedis & nos in dolore
 In lachrymis subito relinquis?
 Heu Patris ampli deliciæ iacent?
 Apex Ducalis, lugubris heu iacet.
 Splendor Camænarum iuuamen
 Atque columna potens egentum.
 Corona lucens feminei status:
 Mens læta Natum; fortis & anchora
 Aulæ voluptas nationis
 Radziuultum, iacet heu dolenter,
 Dolenter inquam celsus honor iacet
 Iacent Auorum grandia stemmata.
 Ex morte laudandæ Ducissæ
 Funereo gemitu referta.
 Iam quique fletus mittite flumina
 Explete mecum luctibus omnia
 Vos pauperes vestram parentem:
 Musa tuam doleas Patronam.

Ploratē casti vos pueri & senēs.
 Deflete alumni Pierij chori.
 Plangat Sacerdotum piorum
 Stridula turba suum leuamen
 Cætusque puri fundite lachrymas
 Et vos dolorem Virgineæ manus
 Ostendite in claustris, notando
 Raucisonis animum querelis.
 Imò gemiscat tota Polonia
 Quæ sic amaro funere perdidit
 Heu prolis illustris parentem
 Grande sibi columen futurum.
 Quorsum, sed aures questibus obruo
 Tantisque quorsum planctibus vrgeor?
 Et nitor ut robusta possit
 A lachrymis ratio retundi?
 Cessabo, flendi copia plenior
 Absit, dolorem comprimo tam grauem
 Deflere non est fas Quiritem
 Elysij rutilique cæli;
 Viuit lubenter fidereas domos
 Felix peragrat, spectat & aureis
 Ridere campos lilijs, &
 Flumina luxuriare gemmis!
 Beata viuit, cuncta pericula
 Potita portu, temnit, & occinit
 Celestia sanctum; & viuet orbe
 Perpetuo celebranda sæclo.

VALEDICTIO

Manes Illustrissimæ Ducissæ
loquuntur.

Ad Illustrissimum ac Magnificum Dominum,

D. HIERONYMVM WOŁO-

WICZ GENERALEM SAMOGITIÆ,
Cobrin: Vpiten: Schaulen: Capitaneum,
optimum Parentem.

Tempus fuit hinc abire me, ut moriar, tu ut vitam agas.

ME tamen suavis Genitor, dolebis?
Cum scias nullo gemitu moueri
Horridam mortem, similiq̃ lege
Cuncta perire.

Pone mærorem, mihi gratulare,
Quæ tuam noscens grauib. senectam
Confici morbis, statui libenter

Linquere mundum.

Dum modò sanus, fueris superstes:
Dum modo vitæ numerando sēcla
Præstitos à Te, numeret amores.

Nostra propago.

Sic precor, viuas placidaq̃ mente
(Ob tuum munus pietatis in me)
Sis; ego æternum tibi chare opto &
Dico valeto.

Ad Illusterrimum S. R. J. Principem Dominum,
D. ALEXANDRVM LVDO-
VICVM RADZIVILVM
Olycen: & Nieświesien: Ducem &c. &c.
Coniugem Gratosissimum.

Verus amor nullum nouit habere modum.

CVM te pars animæ meæ
Mæstum conspiceret Biaſa
Curantem nimiè meam
In morbo valetudinem:
Tum verus amor quid ſciat
Conſtans quid pietas agat,
Oſtenſum fuit omnibus.
Ergo tantus amor tuus,
Hoc iam forte loci ſtetit?
Nequaquam: petit altius
Etiſi cum lachrymis petit:
En terræ exuias meas
Mandat ſolicitiſſimus:
Te angit te premit anxium
Me dignatur honoribus
Buſti, me prece recreat.
O Princeps celeberrime
Iſtud cunſtipotens Deus
Per vitæ omnia tempora
Largè retribuat Tibi.
Det ſuprema leuamina:
Det ſolatia centupla:
Det de rore Palatii
Piæti ſideribus Poli

Quidquid concupis expetis:
Quidquid vota ferunt tua.
Vt cum sat benedixerit.
Te saluum Patriæ facis
Seruarit, viridi cum
Serto condecoret caput.
At te perpetuæ tegat
Albâ lætitiæ stolâ.
At Dux magne modò vale
Cōiux chare. Vale. Vale.

Ad Perillustres & Magnificos Dominos;

D. STANISLAVM WOYNAM
POLAGOVIENSEM.

&
D. VLADISLAVM WOYNAM
GORZDOVIEN: CAPITANEOS
Fratres vterinos.

Virtus post funera viuit.

O Virtute micans, conspicua nimis
Frater mi, bone mi, Frater & inclyte
Quid multâ roseas tristitiâ genas
Perturbas? moriens sic homo non redit.
An tecum reputas fata ferocia?
An me tam subito, quod cecidi doles?
Sed si quis remanet, fratris amor tibi,
Credo autem remanet, magnus amor tibi:
Ne quæso doleas, ne mea funera
Vltra sollicitis questibus vrgeas.
Viuo post obitum, stelliferam domum
Et cum Matre mea, & cum Patris meis.

Felix

Felix possideo, Numina faustior.
Pro te sancta peto, proque tuo bono
Nunc mi chare Vale, Frater amans Vale?
Semperque eulogijs omnibus afflue:
Semperque auxilijs Alfitoni vtere.

Ad Illustres & Magnificas Dominas.

D. HEDVIGIM WOYNIANKA

S A P I E Z T N A.

Vexilliferam Mag. Duc. Lithuaniz.

D. CATHARINĀ WOYNIAN-

KA SAPIEZTNA, NIEMONECEN:

Capitaneam, Sorores vterinas.

Flebile principium, melior fortuna
secuta est.

O HE iam satis est molestiarum
Iam angorum satis, & satis dolorum.
O tandem, mea chara, blanda tandem
Mæstas desine lachrymas ciere.
Jam tuto pede tam periculosum
Transiui mare fluctuantis orbis
Jam technas Cacodæmonis maligni.
Vici: iam laqueos iniquitatis
Fregi, & perfidiosa tela carnis
Nervosè retudi, fauente cælo.
Jam non pœnitèt omnium laborum.
Quæis mundum subigens ego dolosum.

Palmas obtinui beatitatis
Vixitrix concino verba faustitatis,
Ergo cara soror tuis querelis
Sic incessere fata quatio noli.
Conferues faciem tuam decoram:
Non blandum tennes mærore vultum:
Non hos affice lucidos ocellos
Non istud placidum tuum labellum:
Non totam speciem tuam venustam:
Non demum inuideas mihi beatam
Sortem, quam teneo in beatitate
Læta & lætitiâ tibi peropto.
Ohè iam satis est molestiarum
Iam angorum satis, & satis dolorum

Ad Illustrissimos S. R. I. P. Dominos,
D. NICOLAVM, ALBERTVM.
M I C H A E L E M.

Et Illustrissimas Virgines,
Ø. ANNAM, IOANNAM,
Prolem dulcissimam.

Deus, qui pascit me ab adolescen-
tia mea vsque in præsentem diem: Angelus qui eru-
it me de cunctis malis, benedicat pueris istis. *Gen. 48.*

NON lachrymis Soboles crucia miserabile pectus,
Nam miserum causâ non decet esse meâ.
Lætâ mercedem, cælo gratante recepi
Et potior vultu, luminibusque Dei.
Me pietas, me relligio, me candida mentis
Simplicitas, Divûm, me timor ingenuus

Com.

Commendēt, tibiq; exemplo proponat amico
Hac mihi te similem parte vigere aucto
Cætera de Genitore tuo, pulcherrima facta
Et vitæ illustrem percipies modulum.
Ad quod præstandum cæli benedictio larga
Adsit, Teque Deus in tempus omne regat.
Jamque Vale æternumque Vale dulcissima proles.
Sisq; memor Matris, sis probitatis amans.

Monumentum ILLVSTRISSIMA PRINCEPS.

Si te dixerō Wołowiczyni Generis delictum:
Lithuanici soli florem, pietatis exemplar:
Benignitatis regulam; modestiæ lucernam;
Tolerantiæ lauream; morum idæam;
ignosces.

Si te dixerō Magni Mariti vnicum solatium:
Coniugum normam: speculum Matronarum:
Apud Domesticos, & alienos spectaculum.

Parum est.

DEficit oratio, ubi tanta virtutum ratio:
Attamen lætare mortua feliciter,
Quæ vitam egisti laudabiliter.
Et Sarmatas, qui ad summa quæque.
Nihil desiderabant in te, præter annos:
Nihil improbarunt, præter fata præcipitia.
Ante thronum Altissimi,
(Vt pie credere libet)
Intuere stans, & tuere.

Manibus gloriosis, & æternæ
memoriæ.

Illustrissima Domina,
D. TECLA WOŁOWICZOWNA
Ducissa in Olyka & Nieswiesz &c. Marschalca M. D. Lith.

Qua
Lithuaniam, nascens, Matrimonium, viuens.
Białam moriens, Olympum exultans.
illustrauit.

Viator disc.

Etiam probitate, sine ætate maturas;
Modestiam sine fastu. Heroides;
Pietatis ardore, sine sanguine fere Martyres fieri.

Et dic.

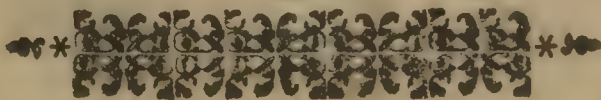
Templum operum immortalium.
Mortalitate corrui.

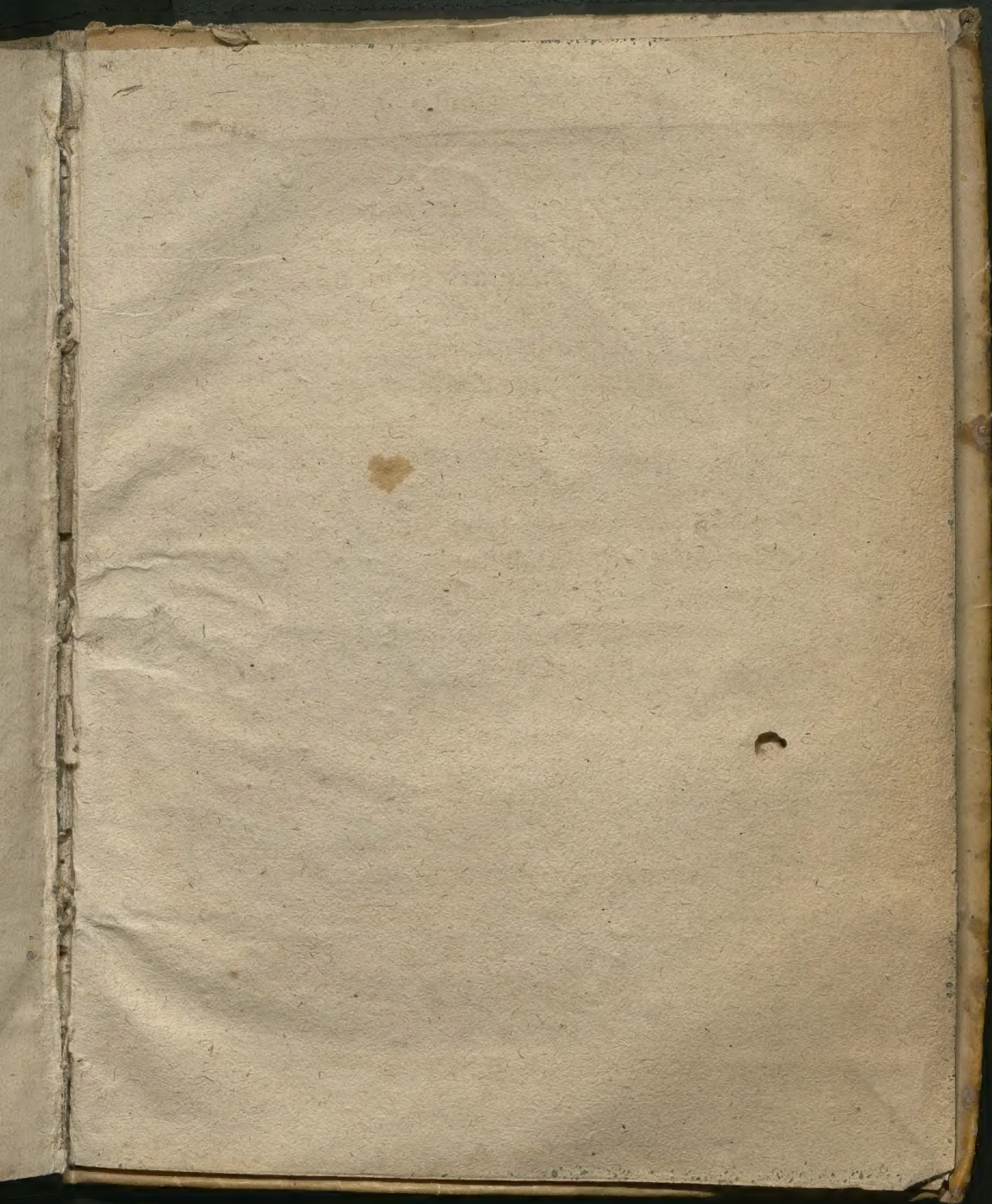
Exstincta Illustrissima Domina TECLA Ducissa
Olycen: &c.

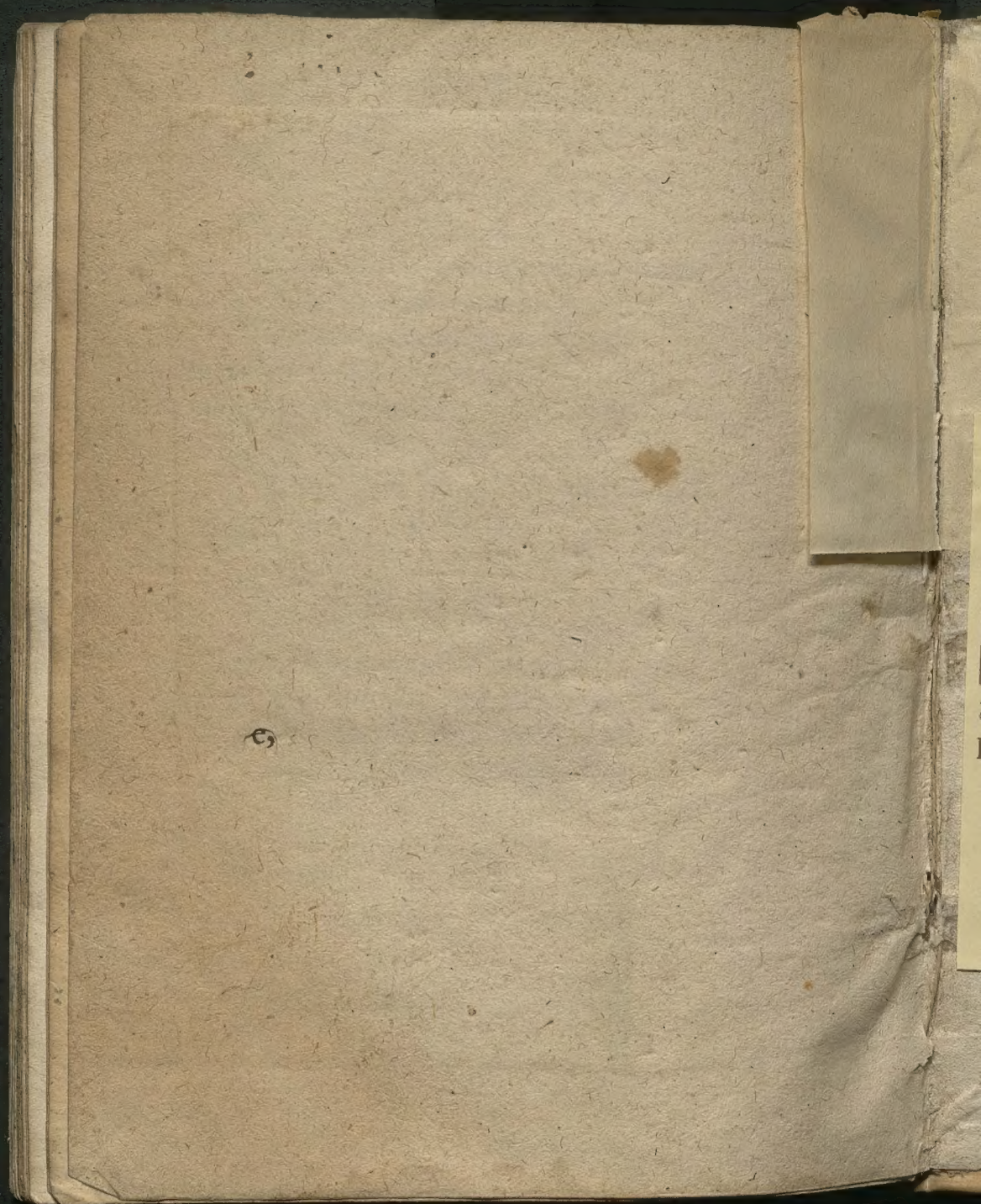
Anno salutis 1637. 21. Martij, Ætatis suæ 26.

Conclusio.

In tanto Białæ luctu Illustrissime Princeps
Ista tui mæsto, carmina pauca Tibi.
Quæ si forte minus placeant, mirabile non est.
Aëre turbato, non benè cantat auis.

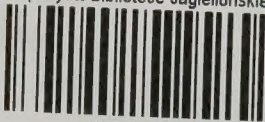

1. - 3

818864 Bibliotheca 28 000,-
P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej

03947

K.VI.6

